

Kristi mor var ikke en surrogatmor!

Jeg skriver denne korte artikkelen 15. august 2026. Det er dagen da Kristi mor, Maria, blir æret både i Østen og Vesten. Og likevel er Kristi mor praktisk talt ikke-eksisterende for mange mennesker jeg har møtt – såkalte studerende av Skriften. De skammer seg for mye til å nevne henne, for ikke å snakke om å ære henne. Det er som om Kristi mor var en surrogatmor – du vet, en av de kvinnene folk leier inn for å bære frem barnet sitt, for så å betale henne et honorar, ta imot babyen, mens den biologiske moren ikke nevnes noe sted. Det er stort sett slik de behandler Kristi mor. I praksis ikke-eksisterende og nevnt bare når de ønsker å nedvurdere henne og ramse opp alle de tingene hun, etter deres mening, ikke er. Hvor urettferdig mot vår Herres mor. Hun som ikke bare fødte Ham – og aksepterte risikoen for sosial utstøting, ja, til og med steining – men som oppdro Ham med ømhet og kjærlighet og sto ved Hans side helt til slutten. For, min venn, Kristus har ikke bare en far. Han har også en mor, Maria. Hun som i Lukas 4:48 sa at alle generasjoner skulle kalle henne velsignet. Når var sist gang du velsignet Kristi mor, min kjære? Men du vil si til meg: «Jeg følger Skriften.» Og hva sier Skriften til deg? Sier den ikke at du skal ære din far og din mor? Og likevel aksepterer du å ikke ære Kristi mor? Behandler du henne, på en måte – du innrømmer det kanskje ikke med ord, men i praksis er det slik det er – som om hun var en surrogatmor? Ville du like det hvis noen gjorde det mot din egen mor? Å i bunn og grunn betrakte henne som en surrogatmor? Tror du Kristus liker det? At hans mor praktisk talt blir fornærmet? Men siden du snakker om Skriften, så skjer ikke tolkningen av Skriften i et vakuum. Den Hellige Ånd dukket ikke bare opp i dag. Han har vært i virksomhet i 2000 år nå. Vet du hva de tidlige kristne trodde om Kristi mor? Er du interessert? Det burde du være. For hvis du tror at du, etter 2000 år med Den Hellige Ånds nærvær, skal begynne helt på nytt, må du passe på å ikke fornærme Den Hellige Ånd på denne måten, for Den Hellige Ånd begynner ikke på nytt. Den har vært i virksomhet i to årtusener nå. Så hva anså de tidlige kristne Kristi mor for å være? Dette er hva Irenaeus – andre generasjon etter apostlene, biskop av Lugdunum

(dagens Lyon), en martyr for Kristus, en disippel av Polykarp, biskop av Smyrna (som Åpenbaringsboken omtaler med æresord), som igjen var en disippel av apostelen Johannes – skriver:

«Dermed kom Herren tydeligvis 'til sine egne' og opprettholdt skapelsen som Han selv opprettholder. Han brakte også til veie forløsningen fra ulydigheten på treet gjennom lydighet på treet. Og at overtredelsen – som jomfru Eva, som Gud allerede hadde gitt til en mann, feilaktig ble ledet inn i – ble oppløst, ble virkelig kunngjort av engelen til jomfru Maria, som allerede var forlovet med en mann. Akkurat som Eva ble forledet av engelens (djevelens) ord, noe som fikk henne til å vende seg bort fra Gud da hun var ulydig mot Hans ord, slik ble også denne sannheten forkynt for Maria av en engel gjennom hans ord: at hun skulle føde Gud ved å adlyde Hans ord. Og mens Eva ikke adlød Gud, lot Maria seg overbevise og adlød Gud. Dermed ble jomfru Maria forsvareren for jomfru Eva. Og akkurat som menneskeslekten ble bundet til døden gjennom en jomfru, så ble den også frigjort gjennom en jomfru. Og dermed ble det opprettet en balanse, slik at jomfru Evas ulydighet kunne oppheves gjennom jomfru Marias lydighet. Videre ble den førstskapte menneskets synd sonet ved hjelp av den Førstefødte, og slangens list ble overvunnet av duens enkelhet. Slik ble de båndene brutt som bandt oss til døden. (Irenæus av Lyon, «Gjendrivelse av falsk kunnskap», bok V).

Og igjen, i en annen av sine bøker, skriver denne samme martyren for Kristus:

«Akkurat som mennesket på grunn av en ulydig jomfru (Eva) ble rammet og, etter sitt fall, underlagt døden, så blir mennesket også, på grunn av jomfruen (Maria) som var lydig mot Guds ord, gjenfødt til nytt liv. Mennesket var det fortapte fåret, som Herren kom for å søke på jorden. Av denne grunn tok Han på seg kjøtt og menneskelig skikkelse fra henne, som var av Davids ætt. Det var faktisk rettferdig og nødvendig at Adam skulle gjenopprettes i Kristus, slik at dødeligheten kunne oppslukes og utslettes av udødeligheten, og at Eva skulle gjenopprettes i Maria, slik at den ene jomfruen kunne bli

den andre jomfruens forsvarer og utslette den første jomfruens ulydighet gjennom sin egen jomfruelige lydighet.» (Irenaeus, biskop av Lyon, «Demonstration of the Apostolic Preaching», kapittel 33)

Så Kristi mor er den andre Eva! Akkurat som Eva er vår mor, er også Kristi mor vår mor. Dette var det de første kristne trodde på, ikke i det 4. århundre, men to generasjoner etter apostlene. Se hvor fint Irenaeus demonstrerte dette. Se de vidunderlige analogiene som finnes der. Det var dette de første kristne hadde i tankene. Har du noen gang hørt noen si dette? Har du hørt noen snakke om en «andre Eva»? Nei, hun blir ikke nevnt noe sted. Men hvordan kunne hun bli nevnt, siden de fleste prøver å forstå Skriften i et vakuum! Det er som om Kristi kirke – som, som Han sa, dødsrikets porter ikke skal få overtaket på – ikke har eksistert i allerede 2000 år. Men nå vet du det. Som hun selv sa:

Lukas 4:46–48

«Min sjel priser Herren, og min ånd fryder seg over Gud, min frelser; for han har sett med velvilje til sin tjeners ringhet; for se, fra nå av skal alle generasjoner kalle meg salig.»

Er du en del av den generasjonen som velsigner henne, eller sitter du på sidelinjen og venter på å se om noen vil velsigne henne, slik at du kan nedvurdere henne? «Fra nå av skal alle slekter kalle meg salig», noe som betyr at hun vil bli kjent og høyt æret av alle slekter. Så her velsigner jeg Kristi mor, den andre Eva! For Kristi mor er også min mor! Og jeg sier deg, min venn: Gjør det samme!